

28.10.2022

EOAK/8931/2021, EOAK/2860/2022

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Pasi Pölönen

Esittelijä: Esittelijäneuvos Anu Rita

ERI VANKILOISSA OLEVIENT VANKIEN VALVOMATTOMAN TAPAAMISEN EPÄÄMINEN

1 KANTELU

Kantelija A, joka oli Vanajan vankilassa, ja kantelija B, joka oli Sukevan vankilassa, (jäljempänä kantelija/kantelijat) ja jotka olivat avoliitossa keskenään, pyysivät kumpikin omissa kanteluissaan tutkimaan Sukevan vankilan menettelyä. Heille ei ollut myönnetty valvomatonta tapaamista.

Kummassakin kantelussa on kyse samasta menettelystä, minkä vuoksi tällä päätöksellä ratkaistaan molemmat kantelut. Tämä päätös lähetetään kummallekin kantelijalle erikseen.

2 SELVITYS

Molempien kantelujen johdosta hankittiin Sukevan vankilan selvitys ja Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikön lausunto. Nämä toimitetaan kantelijoille ohessa siltä osin kuin kyse on heidän omaan kanteluunsa annetusta selvityksestä ja lausunnosta.

Käytettävissäni ovat olleet Sukevan vankilan selvitykseen (EOAK/8931/2021) liitetyt kielteiset päätökset 29.3.2021, 27.5.2021, 24.7.2021, 30.9.2021, 16.11.2021 ja 28.12.2021 sekä niihin liittyviä valmisteluasiakirjoja.

Käytettävissäni oli myös kanteluun (EOAK/2860/2022) liitettyjä kielteisiä päätöksiä, joista 7.2.2022 tehtyä päätöstä ei ollut käsitelty edellisen kantelun selvityksessä ja lausunnossa, sekä vankilan toimittama päiväämätön, ilmeisesti tähän päätökseen liittyvä moniammatillisen työryhmän lausunto.

Vankilan selvitykseen oli lisäksi liitetty kaksi myönteistä kantelijoiden valvomatonta tapaamista koskevaa päätöstä (6.5.2022 ja 3.6.2022).

Koska toinen kantelija kiisti vankilan poliisin tietojärjestelmään perustaman tiedon kantelijoiden yhteisestä huumausainerikoksesta, pyysin tästä tietoja poliisilta ja syyttäjältä.

3 RATKAISU

3.1 Eräitä tietoja kantelijoista ja kielteiset päätökset

Asiakirjoista selviää, että kantelijoilla oli väestötietojärjestelmään merkittyjen tietojen mukaan yhteinen asunto elokuusta 2019 alkaen.

Kanteluhetkellä Sukevan vankilassa ollut kantelija oli pidätetty 7.11.2019. Hän oli aloittanut rangaistuksen suorittamisen marraskuussa 2019. Hän vapautuu vuonna 2025. Hän oli tammikuussa 2021 Kuopion vankilassa syyllistynyt itsensä päihdyttämiseen. Syyskuussa 2021 päivättyjen valvomattoman tapaamisen valmisteluasiakirjojen mukaan hän asui sopimusosastolla, oli korvaushoidossa ja osallistui KT-ohjelmaan.

Toisen kantelijan osalta käy ilmi, että hän oli ollut ensin Hämeenlinnan vankilassa ja sitten Vanajan vankilassa, josta vapautui 14.5.2022 ehdonalaiseen vapauteen valvottuna. Kantelunsa 28.12.2021 mukaan hän oli pääsemässä Vanajalta valvottuun koevapauteen 3.1.2022. Kantelussa hän kertoi myös antaneensa koko tuomionsa ajan huumesuoloja eikä yksikään ollut ollut positiivinen. Kielteistä päätöstä (7.2.2022) valmisteltaessa annetun työryhmälausunnon mukaan hän oli ollut valvotussa koevapaudessa.

Kantelijoilla oli Kuopion vankilassa 31.10.2020 valvottu tapaaminen. Vuosina 2020–2022 kantelijoille oli myönnetty lukuisia tapaamisia videoyhteyden välityksellä.

Valmisteluasiakirjoissa on viisi päiväämätöntä moniammatillisen työryhmän lausuntoa valvomattomasta tapaamisesta. Jokaiseen lausuntoon on kirjattu: ”[Kantelijoilla] on yhteistä huumausaineiden hallussapitoon ja välittämiseen liittyvää rikostaustaa. Rikosten laadusta ja muista [Sukevan vankilassa olevasta kantelijasta] saatavissa olevista tiedoista johtuen valvomattoman tapaamien ehtojen noudattamista ei voida pitää riittävän varmana.”

Sukevan vankilassa ollut kantelija haki valvomatonta tapaamista paitsi viidellä hakemuksella Sukevan vankilaan myös yhdellä hakemuksella Hämeenlinnan vankilaan (hakemus päivätty 7.6.2021) ja Vanajan vankilaan (haettu ajankohta 3.10.2021).

Sukevan vankila käsitteli ja ratkaisi kielteisesti kaikki seitsemän hakemusta. Kielteiset päätökset oli perusteltu seuraavasti.

29.3.2021 – Johtajan tiedote 26.3.2021. Valvomattomia tapaamisia ei järjestetä. Rajoitus voimassa 11.4.2021 asti.

27.5.2021 – Covid-19 tilanne Häv:ssa huono. Josko puoliso tekisi ensin anomuksen, kun tilanne helpottuu! Tee sinä myös sitten samalle ajankohdalle.

24.7.2021 – Perhetapaaminen ei ole mahdollista Hämeenlinnan vankilassa, koska tapaajaa ei ole tavoitettu asian selvittämiseksi.

30.9.2021 – Tapaamisesta aiheutuu vaaraa vankilan järjestykselle tai turvallisuudelle taikka vangin tai muun henkilön turvallisuudelle tai haittaa vankilan toiminnalle. L-aika alkaa vasta 23.5.2023. Laitoksen arvion mukaan tapaaminen avolaitoksessa ei ole mahdollinen. Arviointikeskus arvioinut avolaitoskelpoisuutta viimeksi 6/21, jolloin ei ole ollut avolaitoskelpoinen. Rangaistusajan suunnitelmaa edistettävä pitkäjänteisesti.

16.11.2021 – Tapaamisesta aiheutuu vaaraa vankilan järjestykselle tai turvallisuudelle taikka vangin tai muun henkilön turvallisuudelle tai haittaa vankilan toiminnalle. Vankilatietojen mukaan suorittavat tuomiota yhdessä tehdyistä rikoksista (huum. aineisiin liittyviä rikoksia). Valvomattoman tapaamisen ehtojen noudattamista ei voida pitää riittävän varmana.

28.12.2021 – Tapaamisesta aiheutuu vaaraa vankilan järjestykselle tai turvallisuudelle taikka vangin tai muun henkilön turvallisuudelle tai haittaa vankilan toiminnalle. Edellisen 1.11.2021 tehdyn kielteisen päätöksen jälkeen tilanne ennallaan. Kielteiset lausunnot. Ei ole ollut aiempia valvomattomia tapaamisia. Skype-tapaamisia on ollut.

7.2.2022 – Tapaamisesta aiheutuu vaaraa vankilan järjestykselle tai turvallisuudelle taikka vangin tai muun henkilön turvallisuudelle tai haittaa vankilan toiminnalle. Edellisen kielteisen päätöksen jälkeen ei muuta uutta kuin, että tapaaja on nyt koevapaudessa. [Kantelijan] ransussa [rangaistusajan suunnitelma] lukee, että on samassa rikoksessa mm. [tapaajan] kanssa. Kielteinen lausunto!

Selvityksen antamiseen mennessä kantelijoille oli myönnetty kaksi valvomatonta tapaamista (päätökset 6.5.2022 ja 3.6.2022).

3.2 Selvitys ja lausunto

Kumpaankin kanteluun pyydettiin selvitys kantelun kohteelta ja lausunto silloiselta Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksiköltä.

Sukevan vankilassa oleva kantelija kiisti kantelussaan kielteisen päätöksen perusteena käytetyn tiedon yhteisistä huumausainerikoksista. Tämän vuoksi totesin hänen kanteluaan koskevassa selvitys- ja lausuntopyynnössäni seuraavaa.

Kanteluun on liitetty 7.2.2021 tehty kielteinen päätös, jota ei ole käsitelty aiemmassa selvityksessä ja lausunnossa. Tämän päätöksen osalta kantelija arvostelee perustelua ”[Sukevan vankilassa olevan kantelijan] ransussa lukee, että on samassa rikoksessa mm. [Vanajan vankilassa olevan kantelijan] kanssa.” Kantelijan mukaan tämä ei pidä paikkaansa. Hän toteaa: ”Päätöksessä väitettiin, että yhteisiä huumausainerikoksia, mutta kun ei ole.”

Pyydän selvittämään, ovatko kantelija ja hänen kumppaninsa olleet rikoskumppaneita samassa rikoksessa ja jos ovat, ottamaan kantaa, mikä on tämän seikan merkitys valvomattoman tapaamisen myöntämiselle.

Kyseisen päätöksen tehnyt **Sukevan vankilan** rikosseuraamusesimies totesi selvityksessään seuraavaa.

[Kantelijan] rangaistusajan suunnitelman turvallisuusosiossa lukee: samassa rikoksessa [toinen kantelija] ja kaksi muuta henkilöä. En ole kyseenalaistanut arviointikeskuksen turvallisuuslausuntoa enkä Sukevan vankilan moniammatillisen tiimin (johon en kuulu) lausuntoa. Vankilan järjestys ja turvallisuus huomioiden em. seikka on otettava huomioon. Valvomattomat tapaamiset ovat yksi selkeä reitti luvattomien aineiden päätymiseen vankilaan.

Sukevan vankilan johtajan (nykyään vankilan yksikönpäällikkö) mukaan rikosilmoitukset, joissa kantelijat ovat kirjattuina, on tarkastettu poliisiasian tietojärjestelmästä. Hän toteaa, että poliisiasian tietojärjestelmän mukaan kantelijat on kirjattu ennen Sukevan vankilassa olevan kantelijan vankilaan joutumista useisiin samoihin rikosilmoituksiin joko rikoksesta epäiltynä tai osallisena asiaan. Vankilalla ei ole tarkempaa tietoa siitä, ovatko epäilyt johtaneet millaisiin seuraamuksiin. Hänen mukaansa kanteluun selvityksen antanut rikosseuraamusesimies on viitannut selvityksessään vastaavan tyyppiseen kirjaukseen rangaistusajan suunnitelmassa.

Sukevan vankilan lisäselvityksen mukaan poliisin tietojärjestelmästä saatavien tietojen perusteella kantelija ovat olleet samanaikaisesti rikoksista epäiltyinä selvityksessä mainittujen rikosten osalta. Lisäselvityksessä todetaan olevan rekisteritietojen perusteella täysin kiistatonta, että kantelijat ovat olleet epäiltyinä samoista huumausaineisiin ja väkivaltarikoksiin liittyvistä asioista.

Muilta osin viitataan vankilan selvityksiin. Selvitykset toimitetaan kantelijoille heidän oman kantelunsa osalta.

Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikkö antoi kummankin kantelijan kanteluun lausunnon ja lausui muun muassa seuraavaa.

Kielteisiä valvomattomia tapaamisia koskevia päätöksiä ei ole kaikilta osin selvitetty eikä perusteltu täysin asianmukaisesti. Sukevan vankilan olisi myös tullut selvittää kantelijan ja hänen puolisonsa tapaamisten järjestämistä myös muuna kuin valvomattomana tapaamisena tai tapaamisen järjestämistä muualla kuin avovankilassa. Lisäksi Sukevan vankilan olisi tullut aktiivisemmin tukea kantelijan puolisoa hänen perhesuhteidensa ylläpitämisessä. Keskushallintoyksikön näkemyksen mukaan asiassa olisi voitu päätyä myös toisenlaisiin ratkaisuihin.

Keskushallintoyksikkö kiinnittää Sukevan vankilan huomiota hallintolain mukaiseen selvittämisvelvollisuuteen, yksilöllisen päätösharkinnan tekemiseen ja päätösten asianmukaiseen perustelemiseen sekä perhesuhteiden ylläpitämisen tukemiseen.

Muilta osin viitataan lausuntoihin, joita selostetaan jäljempänä eräiltä osin ja jotka toimitetaan kantelijoille heidän oman kantelunsa osalta.

3.3 Oikeusohjeita

Perustuslain 10 §:ssä taataan jokaiselle yksityiselämän suoja. Yksityiselämän suojaan kuuluu muun muassa yksilön oikeus vapaasti solmia ja ylläpitää suhteita muihin ihmisiin. Yksityiselämän suoja sisältää myös perhe-elämän suojan.

Perustuslain 22 §:n mukaan julkisen vallan on turvattava perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien toteutuminen.

Vankeuslain 6 luvun 3 a §:n mukaan vanki voidaan siirtää lyhyeksi ajaksi toiseen vankilaan, jos se on perusteltua tapaamisen tai poistumisluvan järjestämiseksi taikka muusta vastaavasta syystä.

Tapahtuma-aikaan voimassa olleen vankeuslain 6 luvun 6 §:n 4 momentin mukaan vangin 3 a §:ssä tarkoitetusta lyhytaikaisesta siirtämisestä toiseen vankilaan päättää vastaanottavan vankilan johtaja tai turvallisuudesta vastaava virkamies sijoitusvankilan johtajaa kuultuaan.

Vankeuslain 10 luvun 6 §:n 1 momentin mukaan vankia on tuettava sosiaalisessa kuntoutumisessa ja suhteiden ylläpitämisessä hänen lähiomaisiinsa tai muihin läheisiin.

Vankeuslain 13 luvussa säädetään valvomattomasta tapaamisesta seuraavaa.

4 § Valvottoman tapaaminen

Vangin lähiomaisen ja muun läheisen sekä jos siihen on syytä, myös muun vangille tärkeän henkilön tapaamiseen ilman valvontaa voidaan myöntää lupa, jos se on perusteltua vangin yhteyksien säilymiseksi tai muusta vastaavasta syystä. Tapaamisen myöntäminen edellyttää, ettei tapaamisesta aiheudu vaaraa vankilan järjestykselle tai turvallisuudelle taikka vangin tai muun henkilön turvallisuudelle eikä haittaa vankilan toiminnalle.

Vankeuslain 1 luvun 5 a §:n mukaan lähiomaisella tarkoitetaan vangin aviopuolisoa ja sisaruksia sekä vangin suoraan ylenevässä ja alenevassa polvessa olevia sukulaisia. Muulla läheisellä tarkoitetaan vangin avopuolisoa tai muuta henkilöä, jonka kanssa vanki on asunut ennen vankilaan tuloaan.

Vankeuslain 1 luvun 6 §:ssä säädetään toimivaltuuksien käytön yleisistä periaatteista. Sen 3 momentin mukaan Rikosseuraamuslaitoksen virkamiehen on suoritettava virkatehtävänsä puuttumatta enempää kenenkään oikeuksiin ja aiheuttamatta suurempaa haittaa kuin on välttämätöntä ja puolustettavaa tehtävän suorittamiseksi.

Hallintolain 6 §:n mukaan viranomaisen toimien on oltava puolueettomia ja oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden.

Hallintolain 31 §:ssä säädetään selvittämisvelvollisuudesta. Sen 1 momentissa asetetaan viranomaiselle velvollisuus huolehtia asian riittävästä ja asianmukaisesta selvittämisestä hankkimalla asian ratkaisemiseksi tarpeelliset tiedot sekä selvitykset.

3.4 Kannanotto

3.4.1 Covid-19 epidemian takia hylätyt hakemukset

Kaksi ensimmäistä hakemusta oli hylätty koronavirustilanteella perustellen (päätökset 29.3.2021 ja 27.5.2021).

Kuten Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikkö lausunnossaan totesi, olen aiemmassa ratkaisussani katsonut, että koronavirusepidemia oli siten turvallisuuteen vaikuttava seikka, että se voitiin ottaa huomion valvomattomasta tapaamisesta päätettäessä (EOAK/2606/2020). Kuten keskushallintoyksikkö myös totesi, päätökset olisi tällöinkin tulleet tehdä tapauskohtaisesti, yksilöllisen harkinnan perusteella eikä yleiseen linjaukseen viitaten. Näin ei Sukevan vankilassa ilmeisesti menetelty.

Kun Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikkö on saattanut näkemyksensä Sukevan vankilan tietoon ja kun olen itse jo aiemmin ottanut yleisellä tasolla asiaan kantaa, minulla ei enää ole aihetta toimenpiteisiin.

3.4.2 Toisessa vankilassa tapaamista koskevat hakemukset

Sukevan vankilassa olleen kantelijan hakemuksista ainakin kaksi sisälsi pyynnön järjestää valvottoman tapaaminen muualla kuin Sukevan vankilassa. Sukevan vankilan päätös 24.7.2021 koski hakemusta tapaamisen järjestämiseksi Hämeenlinnan vankilassa, jossa toinen kantelija tuolloin oli. Sukevan vankilan päätös 30.9.2021 koski hakemusta tapaamiseksi Vanajan vankilassa, jossa toinen kantelija tuolloin oli. Lisäksi päätöstä 27.5.2021 oli perusteltu Hämeenlinnan vankilan covid-19-tilanteella, mutta epäselväksi jää, oliko tapaamista haettu sinne vai oliko perustelussa kyse viruksen mahdollisesta leviämisestä Sukevan vankilaan tapaamisen yhteydessä.

Kaikkiin hakemuksiin tehtiin päätös Sukevan vankilassa. Apulaisoikeusasiamies Jussi Pajuoja on päätöksessään 20.5.2016 (1151/4/15) arvioinut päätöstoimivaltaa tilanteessa, jossa on kyse valvomattoman tapaamisen myöntämisestä kahteen eri vankilaan sijoitetulle vangille. Hän pyysi asiasta Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikön lausuntoa. Keskushallintoyksikkö totesi tuolloin muun muassa seuraavaa.

Toimivallasta eri vankiloihin sijoitettujen vankien tapaamisesta päättämisestä ei ole nimenomaisesti säädetty. Samaa asiakokonaisuutta koskien ei ole perusteltua tehdä kahta erillistä päätöstä. Kun kyse on päättää siitä, voidaanko kahden vangin välinen valvoton tapaaminen toteuttaa, niin jotta asia tulee päätöksessä kokonaisvaltaisesti arvioitua, tulee päätös tehdä siten, että asiasta päättää yksi päätöksentekijä huomioiden hallintolain asian kuulemista ja selvittämistä koskevat vaatimukset. Asiantilan selkiinnyttämiseksi olisi toivottavaa, että kahden eri vankilaan sijoitetun vangin tapaamisesta päättämisestä säädettäisiin selkeästi. Keskushallintoyksikön näkemys kuitenkin on, että huomioiden erityisesti toukokuun alussa 2015 voimaan tullut siirtoa ja siitä päättämistä koskeva sääntely, kahden vangin valvomatonta tapaamista koskeva päätös tulisi tehdä vastaavasti vastaanottavassa vankilassa toista vankilaa kuullen.

Apulaisoikeusasiamies Pajuoja totesi kannanottonaan seuraava.

Vankeuslaissa on yksi säännös, joissa on nimenomaisesti edellytetty kahden tahon hyväksyntää päätöksen toteutumisen edellytyksenä. Vankeuslain 6 luvun 6 §:n mukaan, jos vanki siirretään toiselle rikosseuraamusalueelle, siirto edellyttää vastaanottavan rikosseuraamusalueen suostumusta siirrolle. Valvottujen tapaamisten myöntämisen osalta tällaista säännöstä ei ole. Vankeuslaissa on lisäksi säännös siitä, että tapaamiseen liittyvän siirron osalta päätösvaltaa käyttää vastaanottava vankila.

Voin yhtyä oikeusasiamies Petri Jääskeläisen ja Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikön edellä esittämiin näkemyksiin. Tulkitsen itsekkin säännöksiä siten, että päätösvaltaa kahteen eri vankilaan sijoitetulle vangille myönnettävästä valvomattomasta tapaamisesta käyttää se vankila, jossa tapaaminen järjestetään, eli tässä tapauksessa Turun vankila. Päätösvaltaa käyttävän vankilan on kuitenkin ennen päätöksen tekemistä kuultava toista vankilaa ja varattava sille mahdollisuus lausua käsityksensä asiasta.

Käsitykseni mukaan päätösvaltaa koskevat säännökset ovat tällä hetkellä myös varsin selvät, enkä näe välttämättömäksi nimenomaista säännöstä asiasta. Mikäli haluttaisiin, että molemmat vankilat voisivat käyttää ratkaisovaltaa asiassa, edellyttäisi tämä käsitykseni mukaan vankeuslainsäännösten muuttamista esimerkiksi vastaavalla tavalla kuin on säädetty vangin siirrosta toiselle rikosseuraamusalueelle.

Omana kannanottonani totean seuraavaa.

Vankeuslain 6 luvun 3 a §:ssä säädetään vangin siirtämisestä lyhyeksi ajaksi toiseen vankilaan, esimerkiksi tapaamisen järjestämiseksi. Toimivalta siirtämisestä päättämiseen on vastaanottavan vankilan yksikönpäälliköllä tai turvallisuudesta vastaavalla virkamiehellä (kanteluaikaan vankilan johtajalla tai turvallisuudesta vastaavalla virkamiehellä, 6 luku 12 § 3 mom). Mielestäni päätös valvomattoman tapaamisen myöntämisestä voidaan nähdä erillisenä päätöksenä suhteessa lyhytaikaista siirtämistä koskevaan päätökseen. Valvomattoman tapaamisen myöntämisen osalta ei ole nimenomaista säännöstä siitä, kumpi vankila tekee päätöksen kahden eri vankilassa olevan vangin tilanteessa. Myöskään valvotun tapaamisen osalta ei ole tällaista säännöstä. Tosin sen osalta ei ole säädetty vastaavista myöntämisen edellytyksistä ja päätöksen tekemisestä siten kuin valvomattoman tapaamisen osalta on. Valvotun tapaamisen osalta ei siten yhtä selvästi ole kyseessä erillinen päätösharkinta.

Kun yksiselitteistä sääntelyä toimivallasta ei ole, Sukevan vankila ei ole menetellyt lainvastaisesti käsitellessään siellä sijoitettuna olevan kantelijan hakemukset muissa vankiloissa järjestettäviksi haettuihin valvomattomiin tapaamisiin. Voin yhtyä asiassa 20.5.2016 (1151/4/15) esitettyyn käsitykseen sikäli, että tarkoituksenmukaisinta kuitenkin olisi ratkaista valvomatonta tapaamista koskeva hakemus siinä vankilassa, jossa tapaaminen on haettu toteutettavaksi. Mahdolliset turvallisuusriskit toteutuvat pääosin tapaamisen järjestävässä vankilassa ja tämä vastaanottava vankila päättää joka tapauksessa lyhytaikaisesta siirtämisestä. Näin ollen pidän perustellumpana, että Sukevan vankila olisi hakemusten käsittelyn sijasta siirtänyt ne käsiteltäviksi siihen vankilaan, jonne valvomatonta tapaamista oli haettu.

Lähetän päätökseni oikeusministeriölle sen harkitsemiseksi, antaako edellä esittämäni aiheita lainsäädännön täsmentämiseen.

Nähdäkseni Sukevan vankilan olisi joka tapauksessa vähintään tullut kuulla toisen kantelijan sijoitusvankilaa. Tähän velvoittaa hallintolaissa asetettu selvittämisvelvollisuus. Harkittaessa valvomattoman tapaamisen edellytyksiä sekä hakijaa että tapaajaa koskevilla tiedoilla voi olla merkitystä. Näistä mahdollisesti päätösharkintaan vaikuttavista toista kantelijaa koskevista tiedoista olisi mielestäni tullut pyytää lausunto hänen kulloisestakin sijoitusvankilastaan. Nyt asiakirjoista ei käy ilmi, että Sukevan vankila olisi asioita valmisteltaessa kuullut Hämeenlinnan vankilaa tai Vanajan vankilaa.

3.4.3 Muut päätösperusteet – tapaajan tavoittaminen

Kielteisen **päätöksen 24.7.2021** perusteluiksi oli merkitty, ettei tapaaminen ole mahdollista Hämeenlinnan vankilassa, koska tapaajaa ei ole tavoitettu asian selvittämiseksi.

Sen lisäksi, mitä tämän kielteisen päätöksen osalta edellä jaksossa 3.4.2 totesin, viittaaan Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikön lausunnossaan selvittämisvelvollisuudesta toteamaan. Se vaikuttaa laiminlyödyn. En ymmärrä, miten on mahdollista, että suljetussa vankilassa olevaa vankia ”ei ole tavoitettu”. Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikkö totesi käsityksenään, että Sukevan vankilassa ei ole tehty vankiloiden välistä yhteistyötä tapaamisten järjestämiseksi ja kantelijan tavoittamiseksi. Voin yhtyä tähän. Vanki lienee kiistatta mahdollista tavoittaa hänen sijoitusvankilansa henkilökunnan myötävaikutuksella. Jos kyse kuitenkin olisi ollut esimerkiksi siitä, että tapaajaksi ilmoitettu henkilö ei olisi halunnut tavata tapaamishakemuksen jättänyttä henkilöä tai ei olisi halunnut tulla toisen vankilan kuulemaksi, tämä olisi pitänyt mainita perusteluissa sen sijaan, mitä perusteluksi nyt on kirjoitettu. Mikään ei kuitenkaan viittaa siihen, että tällaisesta tilanteesta olisi ollut kyse. Päin vastoin kanteluista päätellen kumpikin kantelija olisi ehdottomasti halunnut tavata toisensa.

3.4.4 Muut päätösperusteet – L-aika ja rangaistusajan suunnitelma

Kielteisen **päätöksen 30.9.2021** perustelujen osalta totean seuraava sen lisäksi, mitä tämän päätöksen osalta edellä jaksossa 3.4.2 totesin.

Päätöksessä on mainittu Sukevan vankilassa olleen kantelijan osalta hänen rangaistusaikansa pituuden perusteella myönnettävien poistumislupien alkamisajankohta. Perustelujen mukaan ”L-aika alkaa vasta 23.5.2023”. Voin yhtyä keskushallintoyksikön toteamaan, ettei RP-perusteisten poistumislupien alkamisajankohta ole itsessään peruste arvioitaessa valvomattoman tapaamisen myöntämistä.

Päätöksessä on mainittu myös ”rangaistusajan suunnitelmaa edistettävä pitkäjänteisesti”. Voin yhtyä keskushallintoyksikön toteamaan, ettei vankeuslaissa ole asetettu valvomattoman tapaamisen edellytykseksi sitä, että tapaaminen edistäisi rangaistusajan suunnitelman tavoitteita. Voin yhtyä myös siihen keskushallintoyksikön näkemykseen, että puolison tapaaminen ja siten läheissuhteen ylläpitäminen on lähtökohtaisesti rangaistusajan suunnitelman mukaista toimintaa. Lisäksi läheisten ihmissuhteiden tukeminen on myös rangaistuksen täytäntöönpanon tavoitteiden mukaista toimintaa ja vangin sosiaalisten suhteiden tukeminen on viranomaisten velvollisuuskin.

Sikäli kuin näillä perusteluilla on tarkoitettu kertoa, miksi tapaamista ei voitu myöntää kantelijan hakemin tavoin avolaitoksessa, katson kuten keskushallintoyksikkökin, että avolaitoksessa järjestettävän valvomattoman tapaamisen osalta kielteiselle päätökselle on ollut perusteet.

3.4.5 Muut päätösperusteet – lyhyt yhdessä asuminen, itsensä päihdyttäminen ja kantelijoiden rikokset

Kaikissa päätöksissä **16.11.2021, 28.12.2021 ja 7.2.2022** perusteluna oli, että tapaamisesta aiheutuu vaaraa vankilan järjestykselle tai turvallisuudelle taikka vangin tai muun henkilön turvallisuudelle tai haittaa vankilan toiminnalle. Tätä lain sanamuotoon perustuvaa lausumaa oli perusteluissa konkretisoitu ja täsmennetty maininnalla kantelijoiden yhdessä tekemistä rikoksista, joiden osalta mainittiin erikseen huumausaineisiin liittyvät rikokset.

Lisäksi päätöksissä 28.12.2021 ja 7.2.2022 viitattiin kielteisiin lausuntoihin. Sukevan vankilan moniammatillisen työryhmän lausunnoissa todettiin hakemuksia käsitellyn työryhmässä sillä perusteella, että hakijan puoliso oli tuomittu ja suoritti rangaistusta samoista rikoksista. Työryhmä totesi muun muassa yhteisen asumishistorian jäävän lyhyeksi. Sukevan vankilassa olevan kantelijan todettiin syyllistyneen itsensä päihdyttämiseen toisessa vankilassa tammikuussa 2021 ja asuvan nyt sopimusosastolla ja antaneen useita päihdetestejä. Toisen kantelijan osalta todettiin avolaitoksesta valmisteilla ollut koevapaus, ja myöhemmässä lausunnossa sittemmin alkanut koevapaus. Lausunnon mukaan kantelijoilla oli yhteistä huumausaineiden hallussapitoon ja välittämiseen liittyvää rikostaustaa. Loppupäätelmänä lausunnoissa oli, että rikosten laadusta ja muista Sukevan vankilassa olevasta kantelijasta saaduista tiedoista johtuen valvomattoman tapaamisen ehtojen noudattamista ei voitu pitää riittävän varmana.

Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikkö arvioi näitä perusteita lausunnossaan muun muassa seuraavasti.

Moniammatillisessa lausunnossa todetun lyhyen asumishistorian osalta keskushallintoyksikkö katsoi, ettei lyhyelle asumishistorialle voida antaa päätöksenteossa merkittävää painoarvoa. Keskushallintoyksikkö totesi, että mikäli parilla on ollut yhteistä asumishistoriaa ennen vankilaan tuloa, on kyse siten lähtökohtaisesti avopuolisosta ja täten myös läheisestä henkilöstä. Hallituksen esityksessä (HE 45/2014 vp) valvomattomasta tapaamisesta on todettu, että tapaamisen myöntämisessä kiinnitettäisiin nykyistä enemmän huomiota suhteen tosiasialliseen laatuun, eikä muodollisiin seikkoihin. Asiassa ei ollut myöskään esitetty, että kielteisten päätösten perusteena olisi ollut kantelijan ja hänen puolisonsa suhteen laatu. Vankilan selvityksen ja vankitietojärjestelmän kirjausten perusteella kantelija ja hänen puolisonsa olivat esimerkiksi vuoden 2021 aikana pitäneet säännöllisesti yhteyttä Skype-tapaamisilla.

Siltä osin kuin moniammatillisessa lausunnossa oli viitattu Sukevan vankilassa olleen kantelijan syyllistyneen 19.1.2021 itsensä päihdyttämiseen alkoholipitoisella aineella, ei keskushallintoyksikön näkemyksen mukaan vuoden takaiselle järjestykselle voida asiassa antaa merkittävää painoarvoa. Moniammatillisen lausunnon mukaan rikkomuksen jälkeen kantelija oli asunut sopimusosastolla ja antanut useita päihdetestejä. Keskushallintoyksikön käsityksen mukaan vaikutti siltä, että kyse oli ollut luonteeltaan yksittäisestä päihteiden käyttöön liittyvästä järjestyksellisestä rikkomuksesta ottaen huomioon, ettei kantelijalla ollut ollut tästä 20.1.2021 annetun kurinpitorangeistuksen jälkeen vastaavia tai muitakaan järjestyksellisiä rikkomuksia.

Yhteisen rikoshistorian osalta keskushallintoyksikkö katsoi, ettei se voi olla kategorisena esteenä valvomattomien tapaamisten järjestämiselle. Keskushallintoyksikkö totesi, että päätöspäätöseluissa tai moniammatillisessa lausunnossa ei ollut tarkemmin avattu mainintaa kantelijoiden yhteisestä huumausaineiden hallussapitoon ja välittämiseen liittyvästä rikostaustasta ja sen tosiasiallisista vaikutuksista siihen, ettei päätöksessä ehtojen noudattamista ole voitu pitää riittävän varmana. Keskushallintoyksikkö viittasi hallintolain 45 §:n mukaiseen päätöksen perusteluvollisuuteen. Sen mukaan päätöspäätöseluista ei tarkemmin ilmennyt, millä tavoin kantelijoiden yhteinen rikostausta vaikutti valvomattoman tapaamisen myöntämiseen.

Siltä osin kuin vankilan johtajan selvityksessä oli todettu, ettei vankilalla ollut tarkempaa tietoa siitä, ovatko poliisin tietojärjestelmään merkityt rikosilmoitukset johtaneet millaisiin seuraamuksiin, keskushallintoyksikkö viittasi hallintolain 31 §:ssä säädettyyn viranomaisen velvollisuuteen huolehtia asian riittävästä ja asianmukaisesta selvittämisestä hankkimalla asian ratkaisemiseksi tarpeelliset tiedot sekä selvitykset. Keskushallintoyksikkö viittasi asian ratkaisemiseksi tarpeellisten tietojen hankkimisen sekä vangin kuulemisen osalta myös antamaansa valvomattoman tapaamisen myöntämistä koskevaan menettelytapaohjeeseen (2/004/2019).

Keskushallintoyksikön lopputulema oli, että asiassa olisi perustellusti voitu päätyä myös toisenlaiseen ratkaisuun. Keskushallintoyksikön mukaan tätä tuki myös se, että 6.5.2022 ja 3.6.2022 tehtyjä myönteisiä päätöksiä oli perusteltu säännöllisillä Skype-tapaamisilla ja kunnossa olevilla päihdetesteillä. Keskushallintoyksikön käsityksen sekä vanki- ja asiakastietojärjestelmien kirjausten mukaan mainitut säännöllisiin Skype-tapaamisiin ja päihdetesteihin liittyvät olosuhteet olivat olleet kuitenkin olemassa jo ennen ensimmäistä 6.5.2022 tehtyä myönteistä päätöstä.

Omana kannanottonani totean seuraavaa.

Voin yhtyä siihen, mitä keskushallintoyksikkö totesi kantelijoiden yhteisestä asumishistoriasta ja sen merkityksestä. Kantelijat ovat väestötietojärjestelmänkin mukaan asuneet yhdessä. Koska asumistilanne tulee selvittää, ymmärrän, että se on vankilan

moniammatillisen työryhmän lausunnossa mainittu, mutta kun asiassa ei ole esitetty perusteita epäillä kantelijoiden yhdessä asumista ja suhteen laatua, ei asumisajalla sinänsä voine olla merkitystä päätösharkinnassa.

Voin yhtyä Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikön näkemykseen, että asiassa ei ole tarkemmin avattu mainintaa kantelijoiden yhteisestä huumausaineiden hallussapitoon ja välittämiseen liittyvästä rikostaustasta ja sen tosiasiallisista vaikutuksista siihen, ettei päätöksessä ehtojen noudattamista ole voitu pitää riittävän varmana.

Arvion seuraavaksi poliisin tietojärjestelmästä saatujen tietojen käyttöä ja selvittämiselvöllisyyttä.

Päätösten ja niiden valmisteluasiakirjojen perusteella vaikuttaa siltä, että kielteiset päätökset perustuivat kantelijoiden väitettyihin yhteisiin rikoksiin, erityisesti huumausainerikoksiin. Niitä ei kuitenkaan ole selvitetty muutoin kuin poliisiasian tietojärjestelmässä olevien tietojen perusteella. Vankilan lisäselvityksessä on todettu olevan poliisin tietojärjestelmästä saatavien tietojen perusteella kiistatonta, että kantelijat olivat olleet epäiltyinä samoista huumausaineisiin ja väkivaltarikoksiin liittyvistä asioista. Kyse on siitä, voidaanko tätä tietoa käyttää.

Poliisiasiantietojärjestelmässä on tieto siitä, mitä rikoksia poliisi on katsonut esitutkintavaiheessa olevan syytä epäillä. Totean, että tämä on eri asia kuin se, mihin henkilöiden lopulta todetaan syyllistyneen. Syyttäjän ja tuomioistuimen näkemys rikosnimikkeistä, rikoskumppanuudesta ja ylipäättään näytön riittävydestä voi poiketa poliisin näkemyksestä. On selvää, että jos epäily sittemmin todetaan perusteettomaksi, tietoa aiemmasta epäilystä ei tule käyttää vankia koskevassa päätösharkinnassa. On selvää myös, ettei esitutkintavaihetta koskevien tietojen perusteella voi sanoa mitään varmaa epäiltyjen toiminnasta. Vankilan tavasta käyttää poliisin tietojärjestelmästä saatavia tietoja voi syntyä virheellinen tai harhaanjohtava kuva syyllisyydestä.

Selvityksen mukaan kantelijat olivat samanaikaisesti epäiltyinä vahingonteosta ja kotirauhan rikkomisesta. Itä-Suomen syyttäjäalueen aluesyyttäjän haastehakemuksen (31.10.2019) mukaan toista kantelijaa ei syytetty kummastakaan näistä teoista. Toista kantelijaa syytettiin vahingonteosta.

Itä-Suomen syyttäjäalueen aluesyyttäjän haastehakemuksen (31.1.2020) mukaan kantelijoille vaadittiin rangaistusta tekijäkumppaneina muun muassa törkeää väkivaltaa sisältäneestä rikoksesta. Tältä osin vankilan selvityksessä kerrottu vastasi syyttäjän näkemystä.

Selvityksen mukaan kantelijat olivat samanaikaisesti epäiltyinä huumausainerikoksesta ja ampuma-aserikoksesta. Itä-Suomen syyttäjäalueen aluesyyttäjän haastehakemuksen (30.1.2020) mukaan heille ei näillä rikosnimikkeillä vaadittu rangaistusta tekijäkumppaneina, vaan rangaistusta vaadittiin kummallekin erikseen erillisistä huumausainerikoksista sekä lisäksi toiselle heistä huumausaineen käyttörikoksesta ja ampuma-aserikoksesta ja toiselle heistä lievästä ampuma-aserikoksesta. Syytekohdissa oli kyse eri aineista ja eri ampuma-aseista, tosin teko aika ja -paikka eri syytekohdissa olivat samat.

En ole erikseen selvittänyt siitä, mistä rikoksista kantelijat lopulta mahdollisesti tuomittiin. Tarkoitukseni on vain havainnollistaa sitä, että poliisiasiantietojärjestelmän tiedot eivät välttämättä vastaa sitä, mistä tullaan syyttämään. Vielä vähemmän ne vastaavat sitä, mitä lopulta lainvoimaisesti luetaan syyksi, eikä niitä näin ollen tule käyttää lausuntojen ja päätösten perusteina sellaisenaan, selvittämättä mitä esitutkintavaiheen jälkeen on tapahtunut. Kun Rikosseuraamuslaitoksen tiedossa rangaistusten täytäntöönpanosta vastaavana viranomaisena joka tapauksessa on, mistä tuomittua rangaistusta kukin vanki suorittaa, voitaneen kysyä, mikä ylipäättään on tarve poliisin tietojen käyttämiseen nyt kyseessä olevalla tavalla.

Seuraavaksi käsittelen kantelijoiden epäiltyjen huumausainerikosten ja muiden yhteisten rikosten merkitystä arvioitaessa valvomattoman tapaamisen myöntämistä.

Epäily siitä, että valvomatonta tapaamista yritettäisiin käyttää väärin tuomalla vankilaan huumausaineita tai joitakin muita luvattomia aineita tai esineitä, on tyyppinen, ja usein hyväksyttävä peruste sille, että tapaamishakemus hylätään. Väärinkäytösepäilyyn täytyy kuitenkin olla riittävän todennäköinen ja päätösharkinnassa on otettava huomioon myös muita seikkoja, arvioitava puolesta ja vastaan puhuvia tietoja kokonaisuudessaan.

Valvomatonta tapaamista koskevan säännöksen valmisteluasiakirjoissa todetaan seuraava.

Tapaamisen myöntäminen edellyttäisi, ettei tapaamisesta aiheudu vaaraa vankilan järjestykselle tai turvallisuudelle taikka vangin tai muun henkilön turvallisuudelle. Tällä tarkoitetaan esimerkiksi sitä, että voitaisiin olettaa, ettei tapaamisen yhteydessä kuljetettaisi vankilaan kiellettyjä aineita tai esineitä. Pykälässä todettaisiin nykyistä säännöstä selvemmin, että päätösharkinnassa otetaan huomioon myös tapaamisesta aiheutuva vaara sekä henkilön että vankilan turvallisuudelle. Asiassa olisi siten otettava huomioon myös tapaajan turvallisuus.

Valvomattoman tapaamisen päätösharkinta perustuisi kuten nykyisinkin kokonaisharkintaan asian kannalta merkityksellisistä seikoista. Esimerkiksi vangin päihteiden käytöllä tai päihdyttävien aineiden hallussapidolla ja positiivisella virtsanäytteellä olisi merkitystä päätösharkinnassa. Merkitystä voisi olla myös vankilajärjestystä vaarantavien esineiden hallussapidolla sekä sellaisilla järjestysrikkomuksilla, joilla olisi merkitystä tapaamisen onnistumisen kannalta. Valvomattoman tapaamisen epäämistä ei kuitenkaan voitaisi käyttää seuraamuksena vangin sellaisesta toiminnasta, jolla ei ole merkitystä valvomattoman tapaamisen ehtojen noudattamisessa (HE 45/2014, s. 50).

Päihteiden käytölle ja niihin liittyville rikoksille ja rikkomuksille voidaan siis antaa päätösharkinnassa merkitystä. Tällöin tulee kuitenkin pyrkiä arvioimaan, mikä on riskin suuruus. Kuinka todennäköistä ja mahdollista on, että kyseiset henkilöt pyrkisivät valvomattoman tapaamisen aikana käyttämään päihteitä tai kuljettamaan niitä tapaamisesta vankilaan.

Toinen kantelija oli ainakin syyskuusta 2021 alkaen avolaitoksessa. Hänen on siis uskottu kykenevän avolaitossijoituksen edellyttämään päihdeettömyyteen, jota avolaitoksessa myös virtsanäyttein valvotaan. Hän oli onnistunut noudattamaan avolaitoksen sääntöjä vapautuen sieltä valvottuun koevapauteen, jonka onnistumiseen myös oli siten hänen kohdallaan hänet tuntevassa vankilassa uskottu.

Toinen kantelija oli pyrkinyt ja päässyt sopimusosastolle ja osoittanut siellä päihdevalvonnassa päihdeettömyytensä. Hänen yksittäisestä aiemmasta itsensä päihdyttämisestään oli jo aikaa. Selvityksestä ei käy ilmi mitään syytä epäillä tämän kantelijan aitoa pyrkimystä olla vankilassa päihdeetön.

Sekä vankeuslaki että hallintolaki sisältävät toimenpiteiden ja päätösten suhteellisuusvaatimuksen. Mahdollista turvallisuusriskiä tulee punnita tapaamista puoltavia seikkoja vasten. Turvallisuusriskin tulee olla riittävän vakava ja konkreettinen. Periaatteessa valvomattoman tapaamisen yhteydessä on aina riski, että tapaamista käytetään väärin esimerkiksi yrittämällä kuljettaa vankilaan päihdyttäviä aineita. Pelkästään tällainen yleinen abstrakti uhka ei kuitenkaan oikeuta hylkäävää päätöstä. Mielestäni huomioon on myös otettava, että suurin osa vangeista, jopa 90 %, on päihdeongelmaisia. Nähdäkseni lainsäätäjän tarkoitus ei ole ollut, että vain niille vangeille, joilla ei ole päihdeongelmaa tai päihteiden käyttöä, myönnettäisiin valvomaton tapaaminen. Kaikki ehdotonta vankeusrangaistusta suorittavat ovat myös syyllystyneet vakaviin rikoksiin, osa heistä yhdessä toistensa kanssa. Pelkästään nämä seikat sellaisenaan eivät osoita konkreettista turvallisuusuhkaa valvomattomassa tapaamisessa.

Turvallisuusriskiä arvioitaessa onkin kiinnitettävä huomiota siihen, kuinka todennäköinen uhka on kyseessä ja mitä tapaamista puoltavia ja riskiä vähentäviä seikkoja on olemassa.

Kantelijoiden tapauksessa kiinnittäisin huomiota heidän päihitteettömyyspyrkimyksiinsä ja todennettuun päihitteettömyyteensä. Turvallisuusriskin suuruutta arvioitaessa tulee ottaa huomioon myös, että lainsäätaja on antanut toimivaltuuksia, joilla riskiä voidaan hallita. Vankilalla on laissa säädetyin tavoin käytettävissään tarkastustoimia väärinkäytösten ehkäisemiseksi. Näitä keinoja tulee lain sallimissa rajoissa käyttää, jotta vangin yksityiselämää ei perusteettomasti rajoiteta valvottoman tapaaminen epäämällä.

Epäselväksi jää, onko ja mikä merkitys laitosturvallisuuden kannalta ajateltu olevan kantelijoiden muilla kuin huumausainerikoksilla. Heidän ei ole väitettykään aiemmin kohdistaneen väkivalta- tai muita rikoksia toisiinsa. Asiassa ei ole esitetty, miten heidän aiemmat rikoksensa muutoinkaan osoittaisivat, että he tapaamistilanteessa aiheuttaisivat vaaraa ja haittaa itselleen, toisilleen tai muille. En näe, että samassa rikoksessa osallisena oleminen sellaisenaan olisi peruste olla myöntämättä valvottoman tapaamista.

Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikön 25.2.2019 antamassa menettelytapaohjeessa Valvomattoman tapaamisen myöntäminen (Dnro 2/004/2019) on todettu muun muassa seuraavaa. Oleellista on arvioida turvallisuusuhkaa suhteessa myöntämisen edellytyksiin. Vankilan järjestykselle aiheutuvaa haittaa sekä vangin perhe-elämän suojaa ja velvollisuutta ylläpitää vangin ja hänen läheisensä suhteita tulee punnita keskenään. Kielteisen päätöksen perustelujen tulee olla riittävän merkittäviä. Vankilan järjestykselle aiheutuvaa haittaa voidaan arvioida aiempien järjestysrikkomusten nojalla, jos järjestysrikkomuksella on merkitystä tapaamisen onnistumisen kannalta.

Mielestäni kantelijoiden tapauksessa voidaan perustellusti esittää näkemys, että valvomattoman tapaamisen myöntämiselle olisi ollut painavampia perusteita kuin sen myöntämättä jättämiselle. Kiinnitän Sukevan vankilan huomiota tähän.

Kiinnitän Sukevan vankilan huomiota myös Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikön lausunnossa sekä edellä selvittämiselvällisuudesta ja päätösten asianmukaisesta perustelemisesta todettuun.

3.4.6 Muuta

Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikkö totesi lausunnossaan, että valvomattomia tapaamisia koskevissa asioissa olisi tullut arvioida sitä vaihtoehtoa, olisiko tapaaminen pystytty järjestämään valvottuna.

Keskushallintoyksikön mukaan vangilla on oikeus tavata puolisoaan myös silloin, kun puolisosokin on vankilassa ja täten tapaaminen voidaan evätä vain tapauskohtaisilla perusteilla.

Keskushallintoyksikkö katsoo, ettei vankilassa ollut toimittu asianmukaisesti sen suhteen, etteivät kantelijat olleet saaneet tavata tuomioidensa aikana muutoin kuin Skypen välityksellä ja kerran valvotusti.

Voin yhtyä Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikön näkemykseen. Lainsäädännön lähtökohta on, että vankien sosiaalisia suhteita tuetaan.

Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikkö on jo kiinnittänyt Sukevan vankilan huomiota siihen, että vankitietojärjestelmään oli virheellisesti merkitty kantelijoille Sukevan vankilassa järjestettyjä valvottuja tapaamisia. Kyse oli kuitenkin videoyhteyden välityksellä tapahtuneesta yhteydenpidosta. Kun virhe on jo saatettu Sukevan vankilan tietoon, minulla ei enää ole aihetta toimenpiteisiin asiassa.

Yhdessä päätöksessä ja useissa moniammatillisen työryhmän lausunnoissa todettiin, ettei valvomattoman tapaamisen ehtojen noudattamista voida pitää riittävän varmana. Laki ei tunne valvomattomaan tapaamiseen osallistuville asetettavia ehtoja. Sen sijaan laki edellyttää, ettei tapaamisesta aiheudu vaaraa vankilan järjestykselle tai turvallisuudelle taikka vangin tai muun henkilön turvallisuudelle eikä haittaa vankilan toiminnalle. Vaikka ehdoilla on mahdollisesti tarkoitettu laissa valvomattoman tapaamisten myöntämiselle asetettuja edellytyksiä, kiinnitän kuitenkin vankilan huomiota täsmälliseen ilmaisutapaan.

4 TOIMENPITEET

Saatan edellä kohdissa 3.4.2–3.4.6 esittämäni käsitykset Sukevan vankilan tietoon. Tässä tarkoituksessa lähetän jäljennöksen tästä päätöksestäni Sukevan vankilan yksikönpäällikölle.

Lähetän päätökseni oikeusministeriölle lainsäädännön täsmentämistarpeen harkitsemiseksi kohdassa 3.4.2 esittämäni perusteella.

Lähetän päätökseni tiedoksi Rikosseuraamuslaitoksen oikeusyksikölle.